

Výslech potulného obchodníka Janka R Z E R Z U C H Y zajatého hlídkou II/346.15 v oblasti Šenova. Jmenovaný dle svých slov cestoval z Ciezsyna přes takzvaný „Protektorát Horní und Suchá“ do Ostravy. Spolu s obchodníkem byli zajati další tři muži ochranky. Obchodník měl v zavazadlech množství zboží, včetně techniky drancířské provenience.

Základní výslech proveden po návratu hlídky je uložen v archívu pod hlavičkou jmenované hlídky.

Pokračující výslech zaměřený na tzv. „Protektorát“ provádí Inkvizitor Hans Malewitz dne 18.03.68.

TAJNÉ URČENO POUZE PRO POTŘEBY INKVIZICE KOPIE Č.:.....

Inkvizitor: Promluvíme si. Zajímá mě Protektorát.

Zajatec: Každého zajímá Protektorát. Nejste první, kdo se mě ně něj vyptává. Ani první, kdo na mně při tom míří krochnou.

Inkvizitor: Nemírím na vás zbraní.

Zajatec: Obrazně řečeno. Přes všechny ty řečičky mi je jasné, že nejsem svobodný.

Inkvizitor: Svoboda je relativní pojem.

Zajatec: Jo, tohle říkají Drancíři taky.

Inkvizitor: Skutečně? To je zajímavé. Co ještě říkají Drancíři?

Zajatec: Že je třeba všechny Oceláře pověsit na kandelábry. Škoda jen, že jen tak málo kandelábrů přežilo do naší doby.

Inkvizitor: Víte vy vůbec, co to jsou ty kandelábry.

Zajatec: Mno... asi nějaký stromy, ne?

Inkvizitor: Vraťme se k Protektorátu. Na své cestě z Ciezsyna do Schoenhoffa jste jím nepochybně procházel.

Zajatec: No jasně. Je to levnější než přes Těrlicko.

Inkvizitor: Tak vykládejte. Vše, co víte o Protektorátu.

Zajatec: Snad neočekáváte, že vám řeknu něco o vojenských záležitostech Drancířů?

Inkvizitor: Naše očekávání nechejte na nás. Nyní povídejte!

Zajatec: Tak dobře tedy. Asi už víte, že Protektorát byl vyhlášen před dvěma zimami, když se Drancíři konečně rozhodli usadit se. Do té doby byla Horní Suchá bezvýznamnou osadou, pár chatrčí a jinak nic. Drancíři to dali dohromady.

Inkvizitor: Jak se jim podle vás podařilo udělat z naprosté díry... řekněme přitažlivou díru?

Zajatec: To je jednoduchý. Vystříleli všechny bestie v okolí - a to myslím jako zvířata, mutanty i všelijakou lidskou sběr - a pak zprovoznili čerpadlo na vodu. Dovezli strašně moc chlastu a pozvali všechny v širém okolí na děsnou pařbu. Jasně, pár lidí tam zařvalo...

Inkvizitor: Podle našich informací téměř jedno sto pozvaných zahynulo pod noži Drancířů.

Zajatec: To je možný. Ale jak říkám, to byli všechno pěkný svině, a Drancíři to věděli. Vyřídili to čistě a jednou provždy. Pak řekli, že propůjčí sílu svejch zbraní a svou technomancii lidem, když ti je budou živit.

Inkvizitor: A lidé souhlasili?

Zajatec: Neřekl bych, že jim Drancíři dali na výběr, he he.

Inkvizitor: Takže šlo o invazi autokratických kryptofašistů?

Zajatec: Cože?!?

Inkvizitor: Kdy jste se do Protektorátu dostal poprvé?

Zajatec: Loňského jara. Pronásledoval mě mýval. Nebýt Drancířů... už bych vám nic neřekl.

Inkvizitor: Drancíři vám pomohli?

Zajatec: Ne, ale vběhl jsem do jejich minovýho pole a měl takovou kliku, že jsem šlápl přesně tam, kam jsem měl, jestli chápete. No ale ten mýval takový štígro neměl.

Inkvizitor: Můžete identifikovat zbraň, kterou byl ten mýval zabit?

Zajatec: To těžko. Jak říkám, utíkal jsem, mýval za mnou, v tom DUP! a už jsem visel ze stromu. A kolem mě krvavá sprcha. Tož tak, no. Pak mě sundala hlídka Drancířů a odvedla na výslech, přesně jako vy. Akorát že oni mě aspoň řádně ožrali.

Inkvizitor: Používají alkohol, aby ze svých zajatců dostali víc informací?

Zajatec: Nemyslím. Spíš se prostě chtěli s někým opít.

Inkvizitor: Dobrá. Popište mi nyní svou cestu z Ciezsyna do Protektorátu. Kdy jste vstoupil na území Drancířů?

Zajatec: Pochodovali jsme železným trailem ani ne tři hodiny, až tam, co je na kamenném útesu pověšená ta prostřílená tabule. *(Poznámka: Zajatec zřejmě myslí zbytky mostu přes železniční trať a plechovou předválečnou tabulku s nápisem „Nový svět“ nacházející se ve čtverci 4F oblastní mapy - na pomezí Albrechtic a Horní Suché.)* Najednou se na svazích kolem trailu objevila parta Drancířů s krochnama v prackách a hned vyzvídali, kdo jsme a kam jdeme.

Inkvizitor: A kam vás pak odvedli?

Zajatec: Nikam. Řekl jsem jim, že jsem obchodník, a tak mi jen mávli, ať pokračuju.

Inkvizitor: Cože?! Žádná prohlídka?

Zajatec: Oni říkají, že prohledávat kde koho je zločin proti svobodě. ***** buzerace tomu říkají. *(Poznámka: Pejorativní výrazy byly vyškrtnuty.)* Že něco takového dělají jen gumy, plechovky - to jako vy - a starý báby. A maj recht. Teda bez urážky.

Inkvizitor: Prohlídka cizinců je základní prvek naší ochrany!

Zajatec: To je možný, ale tu trubku jste mi do zadku strkat nemuseli.

Inkvizitor: Takže do Protektorátu může svobodně vejít kdokoliv? A co když je ozářený nebo nemocný? Musí přece zachovávat elementární epidemiologická opatření!

Zajatec: Hele, až do toho „co když“ jsem to ještě jakž takž chápal, ale pak...

Inkvizitor: Co když má někdo mor nebo sněť. To jen tak může vlézt do Protektorátu?

Zajatec: To asi ne. Oni tam maj různý udělátka, dráty, blikátka a trubky, tam u toho trailu. Takže bych tipoval, že o každým ví první poslední dřív, než vůbec otevře chlebárnu.

Inkvizitor: A co se děje s těmi, kdo jsou nemocní?

Zajatec: A odkud si myslíte, že jsou ty hromádky lidskejch lebek na hranicích Protektorátu?

Inkvizitor: Dobře tedy. Povídejte, co se dělo dále.

Zajatec: Měl jsem dost peněz a tak jsem se ubytoval Na Kopečku - to je nejlepší pajzl v Protektorátu. Přefikl jsem dvě děvky, vypil tak tři pětípiva a nažral se k prasknutí, no a pak jsem šel spát. Co chcete vědět víc? Na druhý den jsem si vyřídil své obchody a pak táhl dál. Zas po Železném trailu, a pak jsem se napojil na Jedenáctku, abych se vyhl Šumbarku. Bylo to trochu o držku, ale od té doby, co jim Drancíři utopili v napalmu tři baráky se cigoši drží zpátky. A pankáči z Města taky - stejně se jich většina přestěhovala do Protektorátu.

Inkvizitor: Jak odporný život, plný alkoholu a smilstva! Ještě dobře, že to tady Bratrstvo brzy vyčistí!

Zajatec: Hele, kloučku, nezavrhuj, cos nikdy nezkusil.

Inkvizitor: Vraťme se k Protektorátu. Kolik vojáků jste tam viděl?

Zajatec: Těžko říct. Prakticky všichni mohli být vojáci. Tam má každé nějakou krochnu a vojcla od civila skoro nerozeznáš. Battledresy si do knajpy neberou. Takže klidně i dvě stě.

Inkvizitor: Tedy jste viděl dvě stě mužů ve zbrani?

Zajatec: I ženských. Tam nosí kvér každý. Dokonce i ta servírka, co jsem ji přehnul přes lavici ráno měla pod sukní empéelko. No jestli je v boji taky tak ohnivá jako při sexu, tak už chápu, jak si můžou Drancíři držet od těla negry aj plechovky.

Inkvizitor: To nebude mít dlouhého trvání, ten jejich slavný Perimetr jsme už prorazili...

Zajatec: Jo, a za celou zimu jste se nedostali o moc dál, co?

Inkvizitor: Minová pole... ostřelovači...

Zajatec: A bude hůř. Celé Centrum je jako jedna velká pevnost. A Citadela JE velkou pevností.

Inkvizitor: Jak se jim podařilo postavit takové opevnění?

Zajatec: Moc toho nepostavili. Jak jsem řekl, byla Horní Suchá kdysi bezvýznamná osada. Mnoho baráků od Konce jen chátralo... Pak přišli Drancíři, solidní baráky opravili, trosky odklidili - vše nahrnuli kolem Čtvrtí. Všechny Čtyři Čtvrti maj kolem sebe hradbu navršenou z rozvalin, a mezi tím jsou sem tam nechaný baráky předělaný na bunkry. Vypadá to jednoduše, ale jen do chvíle, kdy si uvědomíte, že někde pod vším tím marasem je předvěké město - se všemi svými podzemními kanály, které nyní Drancíři nacpali trhavinami... můžou nechat vyletět do luftu jakoukoliv Část Protektorátu.

Inkvizitor: No vida, vida, a to jsi říkal, že nic nevíš. Odkud víš tohle?

Zajatec: Viděl jsem to. Když jsem udělal tu servírku, šel jsem se projít po okolí.

Inkvizitor: Drancíři nechali tebe, neprověřeného návštěvníka, nahlédnout na podrobnosti své obrany?!!

Zajatec: Mno, oni Drancíři říkají, že kvůli takové pitomosti se se mnou nebudou babrat. Že prý jen kdybych chtěl vidět nějaký skutečně účinný zbraně, pak bych musel mít povolenku. A že ty opravdu pořádný svinstva na každý pád nikdy neuvidím. Ale obtěžovat se kvůli takové pitomosti, jako kde je jaký bunkr a kolik má kulometů, to prý dělají jen gummy, plechovky a starý...

Inkvizitor: Ano, ano, slyšel jsem. Mno... říkat systému opevnění

„pitomost“... Jsou zatraceně sebejistí! Dobře, dobře. Teď mi řekni něco o jejich sociální struktuře. Viděl jsi nějaké velitele, náčelníky nebo tak něco?

Zajatec: No jasně. Čas od času se knajpou prokolébal drancířský oficír. Ty poznáte snadno, jsou ještě ožralejší, než obyčejní vojáci.

Inkvizitor: Aha, dobře. A jak jsou organizovaní civilisté?

Zajatec: Nižak.

Inkvizitor: Nikdo jim nevelí? Nemají nějakou civilní správu, která by spolupracovala s Drancíři?

Zajatec: Mnoooo... Já nevím, co to vlastně máte na mysli, pane ocelář. Jako ti Drancíři jsou taková sběř ze všech koutů Pustiny, že se ani nedá hledat nějaký rozdíl mezi přivandrovalým zabijákem a místním drnohryzem. Hodně Drancířů má děcka s místními ženskými a obráceně, některý makaj na polích nebo střílej medvědy v lesích, a tak. Takže v Protektorátu prostě žijí Drancíři a pár zbloudilých týpků, jako jsou obchodníci a podobně. No a Část těchhle Drancířů si rozdala hodnosti a hraje si na vojáčky. Těm velí komandér. A těm Drancířům, co si prostě jen tak žijou své životy, těm pomáhá protektor. Ale to je stejnej týpek jako komandér, takže je to vlastně jedno.

Inkvizitor: Ale tenhle protektor... nebo komandér... může rozkázat kterémukoliv Drancíři, že ano?

Zajatec: No, to může, ale neradil bych mu to.

Inkvizitor: Cože?! Přece když dá nadřízený podřízenému přímý rozkaz...

Zajatec: ...tak ho ten váš podřízený voddělá. Drancíři nemají rádi žádnou podřízenost.

Inkvizitor: Proboha, co mi to vykládáte?! Vždyť podle vás jsou Drancíři jen ubohá banda divokých, pomatených, nezorganizovaných, nedisciplinovaných hovad!

Zajatec: Proč mě vlastně vyslýcháte, když už o nich víte všechno?

Inkvizitor: Jak je podle vás možné, že tak dlouho vzdorují našim perfektně vycvičeným, každodenním drilem vycepovaným a zcela poslušným vojákům?

Zajatec: Možná právě proto.

Inkvizitor: To je hloupost. My tady na vlastní oči vidíme souboj mezi odvěkými silami Řádu a Chaosu. Řád - to jsme my, Bratrstvo. A Drancířská špína představuje Chaos. Nepochybuji o tom, kdo tuto válku vyhraje.

Zajatec: Já taky ne. Už jsem řekl bráchovi, ať se přestěhuje do Protektorátu.

Inkvizitor: Vy si vážně myslíte, že může vyhrát Chaos nad Řádem?

Zajatec: Jasně. Chaos to má líp zorganizované.

Inkvizitor: Dost už těch řečí. Vraťme se k společenské struktuře. Je tady nějaký rozdíl mezi Drancířským vojákem a obyčejným obyvatelem Protektorátu?

Zajatec: Jak to vidím já, jsou dva druhy Drancířů: Ti, co platí daně a ti, co své daně splácejí svou službou v bojových jednotkách. No a pak je tady ještě hafo moc lidiček, co tady prostě jen tak žijou, platí daně a svět je jim ukradenej.

Inkvizitor: A můžete mi říct, co je cílem takového Drancíře?

Zajatec: Přežít.

Inkvizitor: Přežít? Jen... přežít?

Zajatec: Jen? Ze sedmi sourozenců jsme to zatím zvládli dva. Teda nevím, jak u vás tady v bunkru, ale já si cením každého svého nádechu. Protože už by taky mohl být poslední.

Inkvizitor: Ale to přece není žádný... cíl. Žádná vznešená myšlenka! Podívejte, my, Bratrstvo Oceli chceme navrátit do Pustiny právo a pořádek. Zatímco Drancíři chtějí... jen přežít? To je tak ubohé!

Zajatec: Mno, hochu, už ses někdy díval za zdi týchle pevnosti? Na ty spálený lesy a poničený města? Na celou tu Pustinu plnou plání, co na nich neroste ani stéblo a co za nocí svítí? Viděl jsi matky chcípat při porodu znetvořenejch děcek? Už jsi někdy viděl sedmiletý kluky, co živí svý čtyři mladší sourozence, protože nikdo jinej jim na světě nezbyl? Holku, co sotva unese kalašnikov, jak jde zastřelit prasokrysa, aby měl její umírající táta co jíst? Jo, tak právě SEM nás dostaly henty cíle a všechny ty vznešený myšlenky. My tam venku v Pustině nemáme olověný stěny a autodoky, nemáme plechový zbroje a rotační kulomety. My máme jen sami sebe a to, co nám zanechali předkové, a přežít s tím je zatraceně těžký. Drancíři to uměj. Proto fungují.

Inkvizitor: Ale Bratrstvo, až vyhraje, tohle všechno napraví!

Zajatec: Jenže Drancíři nic nenapravují. Oni nám pomáhají, abychom se s tím vyrovnali sami, po svém, a tak, jak chceme. Nenutí nám žádné propracované právo. Nenutí nám lepší svět. Jen nám brání propadnout se do ještě většího svinstva a nechávají nás, abychom se šplhali nahoru sami, vlastními silami. A to je úžasný. Protože jen tak maj lidi na co být hrdý.

Inkvizitor: Mluvíte jako Drancíř.

Zajatec: Mluvím jako obyčejný člověk, co strávil všechn svůj život v Pustině.

Inkvizitor: Tento výslech je u konce. Děkuji vám jménem Bratrstva oceli za příkladnou spolupráci a připomínám vám, že vše, co se odehrálo v této místnosti, je tajné. Stráž vás nyní odvede k vašim mužům, a k vašemu nákladu. Jste volný.

- konec záznamu -

Poznámka rytíře velitele Thiefa ze dne 10.04.68: Inkvizitor Malewitz dezertoval z řad Bratrstva oceli po porážce 21. brigády u Kateřinského potoka. Máme zprávy, že byl viděn v Protektorátu. Nechť se ten bastard smaží v pekle na věky věků!

Poznámka písařky Katriny ze dne 22.05.68: Po dlouhém snažení jsme prolomili jednu ze šifer používaných Drancíři pro interní komunikaci. Zpětně byla dešifrována depeše zachycená dne 26.03.68:

„Reinar pro Javora: Bosáci potkali Janka. Nasadil jim brouka do hlavy. Tvá demoralizační kampaň asi začíná zabírat, gratuluji. Posílám Janka do Citadely, ať nakreslí plány pevnosti. Připrav k indoktrinaci dalšího agenta. A zkus pro krytí vymyslet něco jiného, než ty věčné obchodníky!“